Prijs : In België, 5 Frs — In Nederland, 25 Cts VIJFDE JAARGANG

KUIFJE

LIJFBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 IAAR

49

LEVE ST NIKLAAS!

MECCANO

BOB DE MOOR

Lieve Niklaas

De laatste weken ontving Sinterklaas weer stapels brieven: zijn feestdag staat voor de deur. Een groot aantal van deze epistels zijn werkelijk lief en de zinswendingen, de spelling en het geschrift zijn een waarborg voor de echtheid er van.

Ze beginnen bijna allemaal als volgt : « Lieste Sinterklaas, ik beloof je héél braaf te zijn »; daarna denken de kleine correspondenten dat ze het recht hebben met hun wensenlijst uit te pakken en die is gewoonlijk erg lang !

Sinterklaas, die anders heel gevoelig is voor al deze beloften, heeft me in vertrouwen gezegd, dat hij er niet al te veel geloof aan hecht, want, zegt de heilige man, « dat jonge volkje belooft om veel te krijgen en één het speelgoed in hun bezit, vergeten ze alle mooie beloften ! Ze denken er niet aan, dat ik in hun hart kan lezen en zien wat er daarin omgaat. Met schone beloften kunnen ze me dus niet om de tuin leiden ! Moesten er enkele bengels zijn, die hun hartewens niet zien in vervulling gaan dit jaar, moeten ze maar eens een klein gewetensonderzoek doen... »

Toen heb ik Sinterklaas een hele vracht brieven overhandigd die bij mij toekwamen, doch aan de grijze Sint gericht waren.

« Mijn beste Kuifje, zei Sinterklaas, ik zou die briefjes allemaal eigenhandig willen beantwoorden, maar er is 'n moeilijkheid. Als ik me over m'n schrijftafel buig, bedekt mijn baard bijna heel het papier. Mijn pen loopt er in verloren en ik kan geen drie woorden pennen zonder een vlek te maken ! Dus, zul jij wel in mijn plaats willen antwoorden, niet ? »

» Zeg dat ik, in de mate van het mogelijke, al hun wensen zal voldoen. Het gaat echter niet schitterend in de wereld, het is een harde en onzekere tijd.

» Zeg ook, dat ik met beloften niet tevreden ben. Ze moeten werkelijk braaf zijn en hun best doen op school, want hun ouders moeten zich grote offers getroosten om hen te kunnen laten studeren... »

Sinterklaas, ik heb je boodschap overgebracht en al mijn vrienden hebben ze begrepen.

Kuifje

URENLANG KUN JE JE AMUSEREN MET DIT ENGELS PROJECTIETOESTEL

Dit prachtig projectietoestel « **Cineflash Ltd** » van Londen werkt met een zaklamp, of met de gewone stroom. Men kan er alle standaardformaatfilms 35 mm. mee projecteren in wit-zwart of in kleuren, en de **Cineflash Productions** bieden jullie een reeks films aan tegen **10 frs.** per band.

Daar het aantal beperkt is, raden we je aan deze bon vandaag nog in te zetten.

GESCHENKBON

Zend me tegen remboers, met het recht om terug te zenden indien ik niet voldaan ben :

Een **Cineflash** ..... Frs. **195**

Een **Cineflash** met transformator voor gewone stroom (vermelden of je 110 of 220 volts gebruikt) ..... Fr. **295**

GESCHENK aan de Kuifjeslezers : we voegen gratis aan iedere bestelling twee films toe, waarvan een dubbele bobijn.

Mr .....

Adres : .....

Inzenden aan : DELY, Van Pagéstraat, 78, Genshoren-Brussel. Tel. : 25.32.34

In nr 46 verscheen een drukfout : er stond 395 frs., daar waar het slechts **295 frs.** is voor de cinaflash met transformator.

TE SINT TRUIDEN

worden iedere Donderdagnamiddag, om 3 uur, Kuifjes-filmvertoningen met tombola gegeven in de bioskoop « **CASINO** », aan de Linker Poort.

PREMIES !

Ter gelegenheid van de komende feestdagen, biedt « Kuifje » aan zijn abonnés een mooi boekje afdrukplaatjes aan. 15 tekeningen voor abonnement van 3 en 6 maanden. 22 tekeningen voor jaarabonnementen. **Men zegge het voort !**

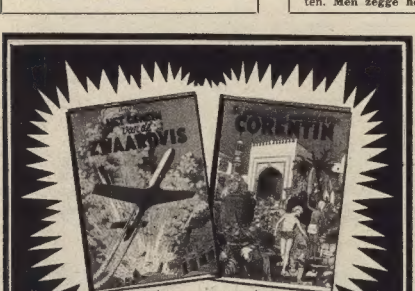

Twee prachtige albums zijn zo pas verschenen :

« **HET GEHEIM VAN DE ZWAARDVIS** », door **E.-P. Jacobs** (64 kleurbladzijden. — **65 frs.**)

Van de « Zwaardvis » werd een beperkte **luxeoplage** gedrukt, **genummerd** en door E.-P. Jacobs **getekend**. Prijs : **125** frs. Bestel vandaag nog uw exemplaar !

« **DE AVONTUREN VAN CORENTIN** », door **P. Cuveller** (64 bladzijden en 8 kleurplaten. — **59 frs.**)

Verkrijgbaar in alle goede boekhandels en bij « Les Editions du Lombard », Brussel. P.C. 1909.16.

KUIFJE

Lijfblad voor alle jongens en meisjes tussen 7 en 77 jaar.

Administratie, Redaktie, Publiciteit : *Lombardstraat, 24, Brussel.*

Uitgever-Directeur : Raymond Leblanc.

Drukkerij : C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.

In Nederland : W.A. Palm, Boekenimport en export C.V., Zeestraat, 65°, Den Haag.

KUIFJE'S KERSTBOOM

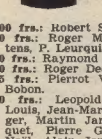

TWEEDE INSCHRIJVINGSLIJST

STORTTEN :

2.000 frs.: STUDIO'S HERGE, N. V., Brussel.

1.000 frs.: Drukkerij C. Van Cortenbergh, Brussel.

100 frs.: Robert Sussmeyer, Jette.

50 frs.: Roger Marchal, J.-C. Martens, P. Leurquin, Pierre de Boeck.

40 frs.: Raymond Lenoble.

30 frs.: Roger Dedullese.

25 frs.: Pierrot Vandeputte, Daniel Bobon.

20 frs.: Leopold Lippens, Hubert Louis, Jean-Marie Liebens, A. Berger, Martin Janssen, Gilbert Croquet, Pierre Gossuin, Jacqueline Noël, Alain Jamotte, Albert Doulier.

15 frs.: Willem van Zuylen.

10 frs.: Boudewijn de Witte, Yvon Leemans, J. Nittman, Hans Sifters, Pierre Duchesne.

5 frs.: Naamloos (Frameries).

Totaal van de tweede lijst 3,700.50

Vorige lijst ..... 10,355.—

Totaal .....Frs. 14,055.50

Weldra de derde lijst.

Aan alle Kuifjesvrienden hartelijk dank !

Men kan zijn gift voor Kuifjes Kerstboom storten op P.C. 1909.16, van « Les Editions du Lombard », Brussel, met vermelding op het strookje van de woorden « VOOR KUIFJE'S KERSTBOOM.

DE LEEUW van VLAANDEREN

Tekeningen: BOB DE MOOR — Vrij naar H. CONSCIENCE

De gulden ridder wordt uitbundig toegejuicht. Nu er geen enkele vijand meer te bevechten is, geeft Gwijde de Gentenaars bevel het slagveld te doorzoeken en de gewonden, zowel vriendelijk vijand, te verzorgen en al de gevallen Vlaamse ridders, dood of levend, naar Kortrijk te brengen.

Buiten het talrijke oorlogstuig en de vele kostbaarheden die de Kouaerts op de Fransen buitmaakten, vindt men op het slagveld zevenhonderd gulden sporen, die van Franse ridders afkomstig zijn...

Omgeven door talrijke edelen doet de gulden ridder zijn intrede te Kortrijk. De burgers van deze stad hebben zich ook niet onbetuigd gelaten... Want, terwijl het Vlaamse leger op de Groeningen-Kouter slaags was met de Fransen, hebben zij de heer van Lens, die zich met zijn soldeniers op het kasteel verschanst hield, een gevoelige nederlaag toegebracht...

Tijdens de slag hebben Machteld en zuster van Adolf van Nieuwland zich in een cel van de abdij van Groeningen teruggetrokken. Zelfs nu het kruis bewoel opgeheven heeft, blijven de twee meisjes voor het kruisbeeld geknield liggen. Maar plots.....

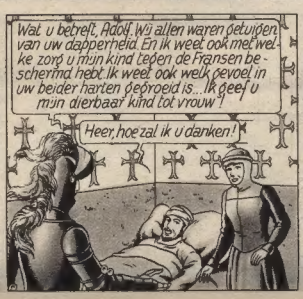

(Wordt voortgezet.)

DE EZEL VAN ST NIKLAAS IS NIET TEVREDEN!

HIJ is niet tevreden die goeie, oude ezel van Sinterklaas. Hij moppert en gromt. Of hij hiertoe enige reden heeft? Wel, oordeel zelf.

Jaren en jaren kwam Sinterklaas in de nacht van de 5e op de 6e December op de rug van zijn trouwe ezel op een manestraal naar beneden, en dan ging het over de daken naar alle kinderen die braaf geweest waren...

En nu? Waar verschijnt de goeie heilige nu nog op een ezel? Hij stapt uit een weelderige acht cylinderwagen, uit zijn privaatvliegtuig of... wordt met een helicopter van stad tot stad gevoerd. Nu ja, Sint moet met zijn tijd meegaan. Men verwacht van hem niet anders! De ezel wordt ergens bij de bagage gestald en komt altijd achteraan. Deze wil dit echter niet langer dulden.

Sinterklaas begreep de klacht van zijn ezel en heeft besloten de reis met zijn trouw dier voortaan in een vliegende cargo te maken! Oef! Nu schiet het me meteen te binnen dat ik jullie reeds een paar weken geleden beloofde iets te verklappen over de Engelse en Amerikaanse vliegende cargo's...

De ingenieurs van over het kanaal en van over de grote plas zien groot! In het begin bouwden ze toestellen die « slechts » vijftien à twintig ton wogen en ze vonden dat deze toestellen niet genoeg konden vervoeren. De zware ladingen bleven nog altijd de schepen voorbehouden. Zo maakten ze plannen voor vliegtuigen van dertig à vijftig ton en verzekeren ons, dat ze hiermee nog niet tevreden zijn!

Het zou onbegonnen werk zijn de verschillende modellen waarover de laatste jaren gesproken werd op te sommen. Ik zal er slechts twee, en wel de beroemdste beschrijven. Het eerste is de « Bristol Freigter » gebouwd in Engeland, het tweede de Amerikaanse « Fairchild Packet ».

De Engelse vliegende cargo kwam klaar in 1945 en werd sedert 1946 aan de lopende band vervaardigd. Vijf ton goederen kunnen gemakkelijk opgeborgen worden in zijn ruim dat vooraan opent met een luik. Alles kan er mee vervoerd worden, auto's en renpaarden inbegrepen. Een van deze vliegende cargo's werd zelfs gebruikt bij het inrichten van een tentoonstelling van nieuwe stoffen.

De « Fairchild Packet » is nog groter ('t is immers een Amerikaan) en rond dezelfd tijd als de « Bristol Freigter » van stapel gelopen. Hier opent het luik, achteraan geplaatst, een reusachtige bergruimte. Zeven en dertig soldaten met volledige individuele uitrusting kunnen er in plaats nemen, bovendien een jeep met aanhangwagen, vier kanonnen van 75 mm met de nodige munitie, twee radioposten, prikkeldraad en mijnen, te samen zes tot acht ton!

Bristol 17 "Freighter" (G.-B.).

Fairchild "Packet".

Om dit reuzenvliegtuig nog nuttiger te maken, hebben de ingenieurs besloten de romp in twee te splitsen waarvan één rollend. Zo iets als een vrachtwagen met aanhangwagen. Als het vliegtuig landt, haakt men het mobiele stuk af en haakt er een ander aan. Het toestel kan aldus dadelijk weer opstijgen. Knap, niet?

Dat mobiele stuk is van grote waarde bij het vervoer van gewonden en zieken. Al het pijnlijk verdragen en verleggen wordt hierdoor vermeden. Eens in de rollende cargo, worden ze naar het vliegveld gereden aan het wachtende toestel gepikt en er kan opgestegen worden. In de stad van bestemming rijdt hetzelfde stuk cargo hen recht naar de kliniek.

Die « Fairchield Packet » is nog tot andere wonderen in staat! Men kan het veranderen in een jachttoestel.

En of de ezel van Sinterklaas blij is in zo'n wondertuig te vliegen!

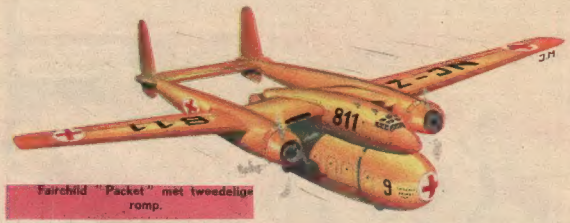

Fairchild "Packet" met tweedelige romp.

DE RIDDER MET DE ROOS

Guccio werd door de neef van de markies uit het kasteel gejaagd. Hij is nu veerman. Op zekere dag kantelt er een koets vlak voor zijn huis. Vannuccia en Alfiero hadden er in plaats genomen...

« Blijf jij bij haar », *zei Guccio tot de veerman, en wees naar het meisje.* « Ze ijlt en ik geloof dat ze koorts heeft. Roep me als het erger wordt. » *Dan sprong hij buiten...*

Hij liep naar de boom waartegen Alfiero lag. Met één oogopslag zag Guccio dat de ongelukkige niet lang meer te leven had...

Alfiero keek op en herkende Guccio... « Je bent door God gezonden », *klapelde hij,* « vergeef me... Ik behandelde je slecht... Ik vertrouw je Vannuccia toe... waak over haar... ze is nu alleen op de wereld... »

« De juffrouw slaapt », *meldde de koetsier.* « Ze roept je in haar ijlkoorts... » « Stil ! » *antwoordde Guccio en boog zich over de gekwetste.* « Zijn hart klopt niet meer... »

« God hebbe zijn ziel ! Arme Alfiero, hij was hoogmoedig, maar niet slecht... hij had een bewogen leven. Hij meende het misschien niet zo kwaad... Zijn zuster zal verdriet hebben... Ze is nu alleen op de wereld en zonder geld... »

« Wat ? » *De koetsier vertelde dan hoe de markies en de stalmeester Guido gestorven waren. Alfiero was enige erfgenaam, doch had kasteel en gronden moeten verkopen om zijn schulden te betalen... Hij heeft nog slechts enkele goudstukken. Beiden willen naar de graaf van Lunaro, een vriend, om hem onderdak te vragen.*

Dit nieuws ontroerde Guccio hevig. Vannuccia keek op toen hij binnentrad en vroeg hoe het met haar broer ging. « Hij is gewond en wordt verzorgd. »

« Is het erg ? » — « O neen, helemaal niet », *antwoorde Guccio.* — « Ik ga niet graag naar Lunaro. » — « Zou je er niet willen wonen ? »

« Neen, ik houd niet van het leven dat mijn broer en zijn vrienden leiden. Ik ben gelukkiger in een eenvoudig huis ergens op een rustig plekje... met mensen die van me zouden houden... Ik heb gedroomd, Guccio, doch ik denk dat die droom niet te verwezenlijken is... »

Enkele weken later trouwden Vannuccia en Guccio en zo was de droom van het jonge meisje toch werkelijkheid geworden. In hun veermanshuis aan de oever van de rivier leefden ze lang, lang en gelukkig.

EINDE.

Volgende Donderdag : DE PARELVISSERS

(Wordt voortgezet.)

WAARMEE SPEELDEN ONZE GROOTOUDERS ?

MORGEN laten we ons vóór dag en dauw, wat niet onze gewoonte is, heel zacht uit bed glijden, trekken onze pyjama recht, vergeten onze pantoffels en, opdat de trappen niet zouden kraken, rijzen we over de trapleuning naar beneden...

We willen immers alleen, en zonder door iemand gestoord te worden, genieten van het prachtige speelgoed dat uitgestald is bij de schoorsteen in de woonkamer. Ja, Sinterklaas heeft ons niet vergeten ! Voor Jan bracht hij een electrische trein met een station en echte rood en groene verkeersseinen, voor Walter een meccano, voor Elsje een pop met beweegbare blauwe kijkers en vlasblond haar en voor Bernard een reactievliegtuig !

Maar, is het altijd zo geweest ? Waren ons grootouders, toen ze nog kinderen waren, ook zo blij op Sinterklaasdag ? Kregen ze ook zoveel speelgoed ? Dat moeten we toch eens even onderzoeken...

VAN electriciteit en mechaniek was er nog niet veel spraak en zo'n daverende, tuffende stoomtrein was minder geschikt om als speelgoed te gebruiken; daarbij dacht men er ook niet aan zulke gevaarlijke dingen in kinderhanden te stoppen ! Grootmoeder en grootvader waren met veel minder tevreden, hun speelgoed was eenvoudiger, maar dat wil niet zeggen dat ze zich niet amuseerden. Integendeel !

Bikkelen, met een diabolo, balvangertje of pluimbal spelen zegt ons niets, doch voor onze grootouders hadden deze woorden een magische klank. Voor hen betekende deze spelen heerlijke, vrije namiddagen.

VAN de genoemde spelen is « balvangertje » waarschijnlijk het oudste. Om de oorsprong er van te ontdekken, moeten we teruggaan tot in de XVIe eeuw. Koning Hendrik I, die wenste dat iedere Fransman 's Zondags een gebraden kip zou kunnen eten, was een grote liefhebber van dit spel. Het is niets meer dan een kleine houten bal waarin een gat geboord is en die vastgehouden wordt door een koord aan een puntige stok. Men moet de bal in de lucht gooien en opvangen op de puntige stok. Geloof me vrij, dat was niet gemakkelijk !

OM goed met de diabolo te kunnen spelen moet men knap zijn ! Sommigen onder jullie kennen dit tuig heel zeker nog : een koord vastgehecht aan twee houten staafjes en een bobijn gevormd door twee kegels die met de punt aan mekaar gehecht en met de basis naar buiten zijn gekeerd. Het bobijn ligt op de koord, men houdt de staafjes in de hand, beweegt ze snel op en neer en werpt het bobijn op het gepaste moment met een ruk in de hoogte. Vang dat ding nu maar weer... op je koord !

WAT is bikkelen ? Leg zes of negen bikkels (vroeger waren dat beentjes) in de palm van de hand; gooit ze in de hoogte en vangt ze weer op, *op de rug* van je hand.

ONNODIG te zeggen dat het de meisjes waren die met een pluimbal speelden. Helemaal dood is dit spel niet, want hier moeten we de oorsprong zoeken van onze tennis en deck-tennis. De meisjes stonden op een zekere afstand van mekaar en gooiden elkaar met een soort raket, een stukje kurk toe dat versierd was met een paar pluimpjes. Het balletje vloog over en weer de crinolines ruisten en zwierden en onze grootmoeders lachten. Ik wou haast zeggen schaterlachten, maar dat deden ze toen nog niet. Onze grootmoeders lachten, naar 't schijnt, altijd gemanierd en bescheiden. Een stukje hout weggooien en opvangen op twee gekruiste houten staafjes was een meesterstuk, maar de meisjes van toen deden het handig ! Neem je rechterhand in plaats van die staafjes, vervang het stukje hout door een rubberballetje en je hebt het deck-tennisspel.

ZE zijn niet allemaal vergeten... Sommige kinderspelen zijn reeds eeuwen oud en toch zijn ze nog zo levenskrachtig als bij hun ontstaan. Het knikkerspel, de Romeinen b.v. kenden het reeds ! Julius Cesar speelde. toen hij kind was, met de knikkers in de straten van Rome. Ovidius schrijft over kinderen die knikkeren... Hadden ze ook zo'n prachtige glazen knikkers met helle kleuren ? Neen, ze stelden het met noten.

IN 1886 was de hoepel de grote nieuwigheid van de dag, maar me dunkt dat ze nog steeds in de gunst staat. De vlieger, een antiek Chinees stuk speelgoed verschijnt ieder jaar weer boven de heide en de duinen en schittert met zijn helle kleuren triomfantelijk in de zon.

EN het touwtje springen ? En het kaatseballen ? Bij deze spelen geeft het lied de cadans aan. Onze grootouders kenden die liedjes, onze ouders ook en wij zingen ze opnieuw. Onze grootmoeders leerden, toen ze naar school gingen, rei- en ringdansen, maar wij zijn ze ook nog niet vergeten. Wie kent er niet « Klein Anna zat op enen steen ? » En het kettingliedje : « Mijn vader vaart op zee, hij vaart al op de mosselzee... » ?

Met ring, stok en crinolines !

Balvanger.

Bikkelen.

Knikkeren.

Vlieger.

Pluimbal.

SOLDATEN VAN NAPOLEON

TEKST EN TEKENINGEN door JACQUES LAUDY

Hassan en Kaddoer reizen doorheen Frankrijk op het ogenblik dat Napoleon eerste consul is. Kaddoer raakt in nesten, doch dr. Tromboni reikt de reddende hand...

DE VOLGENDE DAG TREEDT SIGNOR TROMBONI VOOR DE EERSTE MAAL OP TE PARIJS...

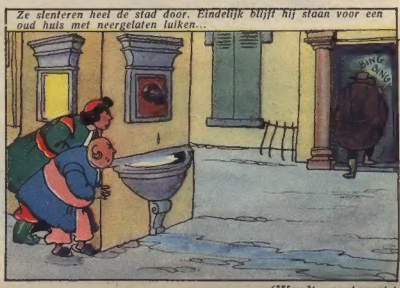

(Wordt voortgezet.)

Het ADELAARSNEST

ROMAN VAN J. MEISSNER – GEILLUSTREERD DOOR R. REDING

Grey's vrees werd bewaarheid : De oorlog is uitgebroken. Aan het hoofd van zijn jonge Adelaars heeft hij zijn plaats in het luchtleger van zijn land ingenomen...

VOOR de jongens van het Adelaarsnest kwam deze verandering geheel onverwacht en bruusk. Na een paar dagen waren ze echter aan het kampleven gewoon. Hun bedrijvigheid in het kader van het VII[e] legerkorps deed zich al dadelijk gevoelen. Van bij zonsopgang tot het invallen van de duisternis ontplooien ze zulk een bedrijvigheid dat iedereen er verbaasd over stond.

Ja, men moest opgeleid zijn door Grey om reeds bij het begin zulke prestaties te leveren ! Het bijzonderste voor de jonge piloten is wel, dat ze allen samen waren en aangevoerd werden door hun leermeester. Ze hebben ook hun eigen toestel, uitgerust met de meest moderne machinegeweren en technische instrumenten. Ze kennen elkaar reeds zo lang en weten dat ze op elkaar kunnen bouwen.

De Adelaars staan nu reeds vijf dagen aan het front en hebben reeds heel wat verkenningsvluchten volbracht. Tijdens deze vluchten ontmoetten ze enkele vijandelijke toestellen die, zodra ze het jachtescadrille zagen, de wijk namen naar veiliger oorden. Een echt luchtgevecht werd nog niet geleverd. Het kleine jachtescadrille wordt ook gebruikt om bombardementstoestellen te vergezellen. De salvo's van de artillerie te observeren en eventueel de richting er van te verbeteren, door de juiste ligging van de vijandelijke doelwitten aan te duiden. De echte oorlog kennen ze eigenlijk niet... nog niet !

De jonge Adelaars hadden gedacht dat héél de lucht zou gevuld zijn met het zware gebrom van vliegtuigen, doch hoe ze ook de horizon afspeuren, geen toestel te zien !

Grey zegt dat ze zich niet hoeven ongerust te maken.

Op de andere sectoren van het front heerst er meer bedrijvigheid. Af en toe worden overwinningen in de lucht gemeld. Het aantal neergehaalde toestellen van de vijand stijgt voortdurend. Midden September komt er een koerier van de opperbevelhebber. Hij heeft orders bij voor Grey.

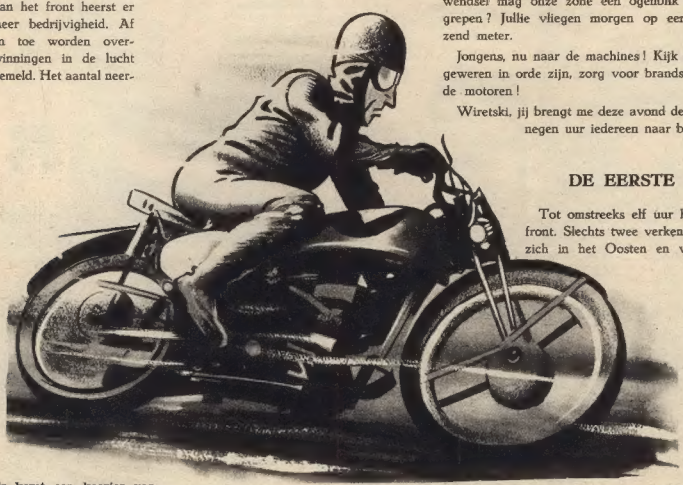

Er komt een koerier van de opperbevelhebber.

Nog geen half uur later roept Grey zijn leerlingen bij zich. De jongens reppen zich naar de kleine hofstede waar Grey ingekwartierd is. Ze voelen het aan dat het nu ernstig is. En ja, ze vergissen zich niet !

— Morgen, zo begint Grey, zal hier een sterke troepenmacht worden geconcentreerd met het oog op het offensief. Men schat dat de vijand over vijf escadrilles jacht- en bombardementstoestellen beschikt, die zullen trachten onze troepenaanvoer, de bevoorrading, enz., in gevaar te brengen. Het komt er nu op aan gedurende zestien uur geen enkel vijandelijk vliegtuig over onze frontlijn te laten komen.

WEET JE WAT TELEVISIE IS ?
KUIFJE ontsluiert dit geheim !
Kom kijken en je zult je gelefkoosde tekenaars op het televisiedoek zien verschijnen !
Kom de Kuifjespoppen bewonderen op het televisiescherm!
Alle Kuifjesvrienden kunnen **kosteloos** van dit onvergetelijk schouwspel genieten **Donderdag 7, 14, 21 en 28 December** en **Donderdag 4 Januari, te 16 uur,** in de GRANDS MAGASINS DE LA BOURSE, te BRUSSEL (3e verdieping).

Ik zal vier patrouilles van drie vliegtuigen uitsturen. De leiding hiervan berust respectievelijk bij Wiretski, Kramer, Radletch en Lechek. De formatie en de vertrekuren moeten door jullie geregeld worden. Ik verwacht de lijst der verschillende patrouilles deze avond. Galetski zal voor mij twee machines in orde brengen en ik kom jullie om het uur opzoeken. Jullie moeten de strijd aanbinden met alle vijandelijke toestellen die zouden opduiken. Indien ik, op het ogenblik van het gevecht ter plaatse ben, zal ik de reservepatrouilles verwittigen om, indien nodig, te hulp te komen. De plaats van bijeenkomst na het gevecht is Kuznica. Boven het front moet er bestendig een patrouille op verkenning zijn. De anderen wachten op het vliegveld. Onder geen enkel voorwendsel mag onze zone één ogenblik onbewaakt blijven. Begrepen ? Jullie vliegen morgen op een hoogte van vier duizend meter.

Jongens, nu naar de machines ! Kijk goed na of de machinegeweren in orde zijn, zorg voor brandstof en munitie, denk om de motoren !

Wiretski, jij brengt me deze avond de lijst der patrouilles. Om negen uur iedereen naar bed !...

DE EERSTE OPDRACHT

Tot omstreeks elf uur heerste er kalmte op het front. Slechts twee verkenningsvliegtuigen toonden zich in het Oosten en verdwenen, na een zeer korte vlucht in het Zuiden. Het luchtafweergeschut van Barein had slechts een paar schoten gelost. De lange, zandige loopgraven, die naar het Noorden uitliepen, leken verlaten.

Het dorp dat er tussenin lag, bestond niet meer. Het is één puinhoop, waaruit hier en daar een zwarte

schoorsteen als een manende hand tegen de grauwe lucht afsteekt. Een beeld van troosteloze miserie.

Een paar honderd meter verder ligt de half uitgedroogde rivier omzoomd met laag struikgewas. Daar achter de vijandelijke loopgraven. Ze lopen in bijna rechte lijn naar de spoorweg in het dal.

De spoorlijn werd door het artilleriegeschut en door de luchtbombardementen op vele plaatsen onderbroken. Zolang de lijn intact was, rolde er nu en dan een vijandelijke pantsertrein over die de Poolse linies onder vuur nam. Nu ligt de spoorlijn geheel verlaten. Hier en daar gaper de bommentrechters als open, zwarte muilen.

Het VII° leger strijdt reeds een week lang om terug in het bezit te komen van deze verbindingsweg.

Om elf uur stijgt Grey op. Hij wil eens kijken wat de patrouille van Wiretski, samengesteld uit Bielak en Karol, uitricht. De volgende patrouille onder leiding van Kramer bestaat uit Plichta en Nowak.

De overige Adelaars zitten naast hun tent. Ze roken en praten over ditjes en datjes zonder eigenlijk goed te weten waarover ze het hebben. Het komt er slechts op aan deze uren van wachten om te krijgen. Alle oren zijn op de veldtelefoon gespitst. Zou de kommandant hun hulp nodig hebben? Zou hij telefoneren? Alles is klaar om dadelijk op te stijgen...

Ring !!!... Daar rinkelt de telefoon. Eindelijk! Alhoewel ze er goed op voorbereid zijn, staan ze een ogenblik pal... als totaal verlamd. Dan als getrokken door eenzelfde electrische veer, schieten ze tegelijk naar het toestel. Radlitch neemt met bevende handen de hoorn op. Hij luistert en antwoordt met gesmoorde stem :

— Goed. Ja, kolonel.

Zijn vrienden kijken vol spanning naar zijn gezicht en zien hem beurtelings bleek en rood worden.

— Wij vertrekken dadelijk, kolonel!...

Dan wordt er weer ingehaakt.

— Wat? vragen ze in koor.

— Er wordt gevochten. Drie patrouilles van ieder vijf toestellen zijn boven onze linies. We moeten ons haasten. Twee vliegtuigen van het 107° zijn reeds ter plaatse.

De jongens ijlen naar hun toestellen.

— Men kampt op twee duizend meter! roept Radlitch nog.

Nadat Radlitch opgestegen is, volgt het trio Kramer en dan komt het trio Lechek.

Het luchtgevecht kan hoogstens vijf minuten aan gang zijn. Ze zullen op tijd komen. De motoren draaien op volle toeren. Als pijlen klieven de toestellen door de lucht.

Kramer vliegt het hoogst en keert plotseling naar links. Radlitch heeft niets bemerkt en vliegt door. Lechek volgt Kramer en bemerkt plotseling hoog boven zich twee vijandelijke machines. Hij kan ze gemakkelijk herkennen aan de vreemde tekens op de vleugels. Lechek laat hen voor Kramer, aan wiens arendsoog deze twee vreemde vogels niet ontsnapt zijn, en volgt de richting door Kramer aangeduid. Ja, waarom sloeg André Kramer zo plotseling links af?

De boomstronken tekenden zich zwart af...

Aan het hoofd van zijn kleine patrouille overvliegt Lechek nu de vijandelijke stellingen. Oplettend zoekt hij de grond af om hier enige aanwijzing te verkrijgen omtrent de richting die Wiretski 's morgens is uitgevlogen...

(Wordt voortgezet.)

Volgende Donderdag : STEFAN WIRETSKI VERMIST!...

Coca-Cola PRESENTEERT JULLIE BOEIENDE AVONTUREN

Het Bergbloempje

Coca-Cola

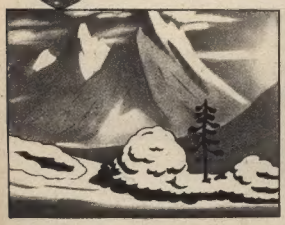

Om de onvoorzichtige Johnnie te straffen, schudt de boom al zijn sneeuw af.

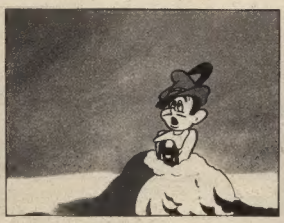

Het kost Johnnie heel wat inspanning om zijn hoofd vrij te maken.

Een doorbrave berghond snelt hem te hulp. (Wordt voortgezet.)

DE BRONZEN SLEUTEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Graaf Brocca en zijn handlangers hebben zich meester gemaakt van de Bronzen Sleutel die toegang verleent tot de grot van Mocano. Suske en Wiske bevinden zich in de grot en openen de zakken die ze vonden...

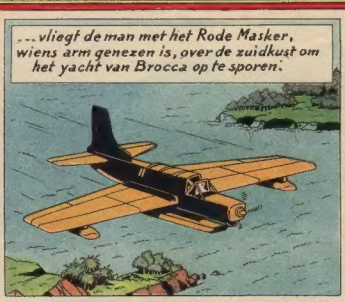

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE LOTGEVALLEN VAN ALEX

De Gouden Sfinx

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

Langs de kamer van Alex drongen een paar soldaten van Senoris de tempel binnen. Bij 't eerste morgenkrieken bestormen de Egyptenaren de tempel van Efaoed. De strijd woedt in alle hevigheid.

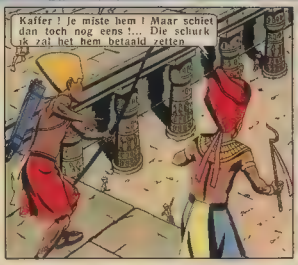

(Wordt voortgezet.)

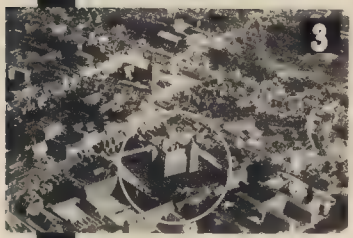

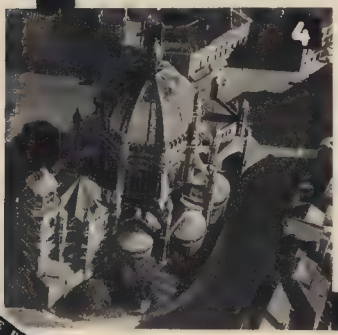

4e Grote proef

DE LUCHTFOTO'S

Bestudeer de foto's aandachtig en met de aanduidingen welke wij jullie hierbij verschaffen, zullen jullie vlug weten waar ze genomen werden !

1. **BRABANT. — De leeuw van...**
2. **OOST-VLAANDEREN. — Belfort van...**
3. **PROVINCIE ANTWERPEN. — Vredegerecht van...**
4. **BRABANT. — ...kerk te...**
5. **BRABANT. — Kasteel van...**
6. **BRABANT. — ...museum van...**
7. **WEST-VLAANDEREN. — Strand van...**
8. **OOST-VLAANDEREN. — Stadhuis van...**
9. **PROVINCIE NAMEN. — Kasteel van...**
10. **BRABANT. — Triomfboog van...**

BIJKOMENDE VRAAG

die gesteld wordt om de deelnemers welke hetzelfde aantal punten zouden bekomen hebben te schiften.

De deurwaarder woog duizend recente Kuifje's. Hoeveel wegen deze duizend exemplaren in kilo's en grammen ?

Voorbeeld : 777 kgr. en 777 gr.

REGLEMENT

1. — Alle lezers van « Kuifje », van welke nationaliteit ze ook zijn, mogen deelnemen aan de prijsvraag.

2. — De prijsvraag is kosteloos, d.w.z. dat er **geen inschrijvingskosten** te betalen zijn.

3. — De deelnemers moeten zeven jaar geworden en niet ouder zijn dan achttien jaar. **Ze moeten dus geboren zijn tussen 1 Januari 1932 en 1 Januari 1944.**

4. — De prijsvraag bestaat uit **vier proeven** waarvan dit de laatste is.

5. — De antwoorden op de vier vragenreeksen moeten ons **gezamenlijk** toekomen op een daarvoor bestemd **formulier,** dat in ons blad zal ingelast worden.

6. — Op dit formulier moeten de **vier deelnemingsbons** gekleefd worden. Bij iedere vragenreeks verschijnt een bon.

7. — Het formulier moet ingevuld en **ondertekend** in gefrankeerde omslag gezonden worden aan « **Kuifje-Brussel** » met de vermelding : « **Grote Prijsvraag** ».

8. — De omslag mag **niets anders bevatten dan dit formulier** — dus **geen** brieven of andere vermeldingen !

9. — De antwoorden worden nagezien en geschift op onze kantoren **onder controle van een deurwaarder.** Tegen onze beslissingen kan **geen beroep** worden aangetekend.

10. — **De deelnemers uit de kolonies** krijgen, voor de inzending van hun antwoord, **één maand langer tijd.**

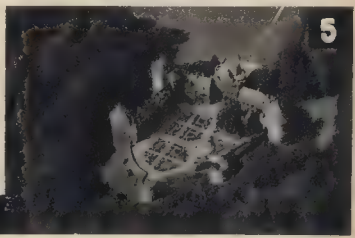

van onze Prijsvraag

PRIJZEN

1. — **Een reis naar Rome per vliegtuig voor 2 personen, + verblijf van 2 dagen ter plaatse aangeboden door SOBELAIR Frs. 15.000**
2. — **Een AJAX-DOUGLAS-fiets, 6 versnellingen, met radio, aangeboden door AJAX, Lemonnierlaan, 179, Brussel ... Frs. 6.675**
3. — **Een AJAX-fiets, model Constellation, 9 versnellingen, met richtingaanwijzer ... ... Frs. 4.343**

4/5. — 2 Radiotoestellen ECHOPHONE E.C. 114 (Hallicrafter), van de STAAR-werkhuizen ... ... Frs. 7.600

6/7. — Twee AJAX-fietsen, Mosquito, met 3 versnellingen. Frs. 7.180

8. — Een Tafelvoetbalspel STAAR, Steenweg op Antwerpen, 162-170, Brussel ... ... Frs. 3.200

9/15. — Zeven AJAX-fietsen, model Hurricane ... ... Frs. 18.375

16. — Een Sportfiets P.P. ... ... Frs. 2.500

17. — Een Radiotoestel HOWARD, van de STAAR-werkhuizen 2.475

18. — Een Canadese tent met dubbel dak van het huis DE KAMPEERDER, Koninklijke straat, 169, Brussel ... ... Frs. 2.025

19. — Een verblijf van 15 dagen in **De Gelaarsde Kater**, Driftweg, 1, Den-Haan-aan-Zee ... ... Frs. 1.800

20/21 Twee PARKER-vulpennen (met gouden stop) ... Frs. 2.400

22. — Een Canadese tent van DE KAMPEERDER ... ... Frs. 1.100

23/26. — Vier PARKER 51 vulpennen, model Lustraloy ... Frs. 4.000

27. — Een verblijf van één week aan zee in **De Gelaarsde Kater** 1.000

28/31. — Vier Magnetische pick-up's STAAR, model SMS. Frs. 3.780

32/33. — Twee HORLEX-uurwerken, antimagnetisch 17 rubis en waterproof, van de firma HORLEX, Wetstraat, 175, Brussel. Frs. 1.400

34/35. — Twee Ardeense rugzakken van het huis DE KAMPEERDER. Frs. 990

36/42. — Zeven basketballen ... ... Frs. 3.150

43/51. — Negen PARKER-vulpennen 21 ... ... Frs. 3.600

52/53. — Twee Koekoeksklingeruurwerken met zingende koekoek en carillon HORLEX ... ... Frs. 750

54/58. — Vijf voetballen N° 5 ... ... Frs. 1.500

59/60. — Twee campingkookkapparaten SVEA van DE KAMPEERDER. Frs. 500

61/85. — Vijf en twintig chronometers HORLEX ... ... Frs. 4.625

86/87. — Twee voetballen N° 3 ... ... Frs. 400

88/92. — Vijf voetballen HEROS ... ... Frs. 625

93. — Een LACHENAL-vest (P. Eudore Devroyestraat, 80, Woluwe). Frs. 98

94. — Een LACHENAL-bolero ... ... Frs. 98

95/109. — 15 waterproofzaklampen van DE KEMPEERDER. Frs. 1.425

110/209. — 100 ingebonden verzamelingen van KUIFJE. Frs. 6.900

210/234. — Vijf en twintig albums van de ZWAARDVIS.

235/259. — Vijf en twintig albums van CORENTIN ... Frs. 3.250

260/283. — 24 dozen extrafijne pralines VICTORIA ... Frs. 1.440

284/583. — 300 abonnementen van drie maanden op KUIFJE. Frs. 18.000

584/585. — Twee LACHENAL-petten ... ... Frs. 90

786/805. — 20 dozen KUIFJE'S schrijfpapier PELLETIER. Frs. 400

806/813. — Acht badges Kuifje en Bobbie, van LACHENAL. Frs. 128

814/913. — Honderd dozen met Geheime Boodschappen. Frs. 1.500

914/953. — Veertig dozen Supertoffees Milk, VICTORIA. Frs. 480

954/983. — Dertig dozen koekjes Lisette, VICTORIA ... Frs. 360

984/1303. — Drie honderd twintig verschillende boeken ... Frs. 3.200

1304/1403. — Honderd omslagen met KUIFJE'S briefpapier PELLETIER ... ... Frs. 600

1404/3004. — 1.600 boekjes afdrukplaatjes NIEUWE REEKSEN. 9.600

We raden jullie ten zeerste aan ons nu de antwoorden nog niet op te zenden. We zullen, volgende week, een formulier publiceren waarop jullie de vier antwoorden samen met de vier deelnemingsbons zult kunnen aanbrengen.

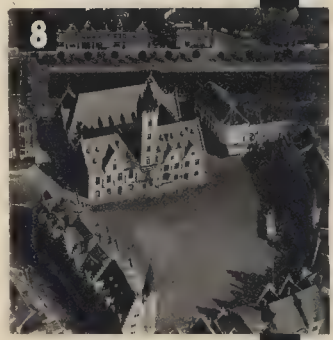

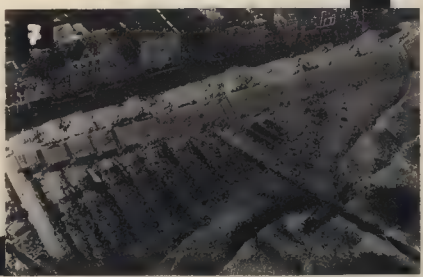

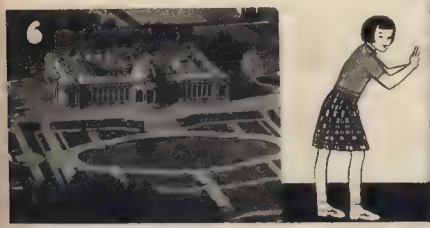

De raadselachtige Signor Barelli

De bandiet heeft het hospitaal verlaten en is in een taxi gewipt. Toevallig had Barelli hierin reeds plaats genomen. Gelukkig kon hij zich onder de bank verstoppen...

Tekst en tekeningen van Bob DE MOOR

Ha! Ik begin het te snappen! Toen u zag dat de schurk mijn taxi wou nemen verborg u zich onder de bank.

Ja, ja! Maar trek nu wat harder!

...Hier, dat is voor je moeite. Dat was tenminste getrokken!

Een mens komt de dag van vandaag nogal wat tegen!

Barelli loopt naar de hoek van de straat en ziet de bandiet een groentenwinkeltje binnengaan

Achteloos slentert onze held voorbij het zaakje...

Hm... Ik zie hem niet meer. Misschien heeft de bende haar hoofdkwartier opgeslagen in een van de bovenverdiepingen. Ik ga hem achterna. Maar hoe verschalk ik de winkelier?

Ha! Ha! Daar heb ik een plan! 't Zal gevaarlijk zijn, maar allee..

Eventjes later

BONK

?! Wat was dat voor een bons? Och't zal maar een gedacht van mijgeweest zijn

Fijn! Hij heeft niks bemerkt.

De kerel is zeker naar boven gegaan Ik zal eens gaan kijken

KRAK

Hola, wat kraakt die trede. Als die van beneden maar niks gehoord heeft!

KRAK

(Wordt voortgezet.)

DE ZWARTE KAPER

Tekst door F. SALGARI

Tekeningen door F. CHILETTO

En opnieuw onderbreekt de nacht de afmattende tocht... Hongerig, uitgeput, gingen de vrijbuiters op de grond liggen om enkele uren te slapen...

Maar helaas, al vlug worden ze door zwermen muggen aangevallen die hen vreselijk toetakelen. Ze gunnen de ongelukkigen geen ogenblik rust...

Met pijnlijke ledematen begeven ze zich bij dageraad terug op weg. Alleen de Zwarte Kaper, bezeten door de haat om Wanguld in te halen, voelt de vermoeidheid niet...

Uren verlopen. Eensklaps doet een geweerschot de vijf mannen opschrikken...

De Zwarte Kaper springt in het kreupelhout en loopt in de richting van het geweerschot. Zijn mannen schieten toe en volgen hem...

En weldra komen de vrijbuiters op een open plaats uit. Twee Spaanse soldaten liggen gekwetst in het gras uitgestrekt. Met vragen bestormd, vertellen ze de Zwarte Kaper dat Wanguld hen twee uur voordien in de steek liet...

Dan snellen de kaper en zijn gezellen het pad op dat naar het meer leidt...

Wanneer ze er toekomen, valt de avond...

Maar een nieuwe teleurstelling wacht hen...

Op het meer ontwaren de kapers een boot die zich snel verwijdert. Carmaux schandert zijn geweer... doch de vluchtelingen zijn reeds buiten zijn bereik...

Op de oever ontdekken de drie mannen een prauw. Zij brengen ze te water en schepen in.

Dan varen ze, met forse riemslagen, in het vaarwater van de goeverneur...

(Wordt voortgezet.)

St-NIKLAAS KWAM

PAS zes maanden had de familie Nohan zich te Roupa-Méné gevestigd. Bij haar aankomst heerste de grootste kalmte in de archipel, waar de Papoea's leefden, half beschaafd door het buurschap van Nieuw-Caledonië. De twee gendarmen, belast met het handhaven der orde, hadden ten hoogste soms een zaakje op te knappen met de stam van de Kanakken, die ingevolge de oude Oceanische inwijkingen toevallig op de meest noordelijke eilanden aangeland waren. Van tijd tot tijd kwamen die onhebbelijke wilden schapen stelen in de hoeven, of de zachtmoedige Papoea's die op de plantages werkten brutaliseren. Dat gaf wel eens aanleiding tot heftige twisten of slagen met de bullepees.

— Je kunt met open deuren en gesloten oren slapen, had de notaris van Nouméa aan mijnheer en mevrouw Nohan gezegd, toen hij hen de eigendom van Roupa-Méné had verkocht. Er zijn zelfs geen wilde dieren in de bossen, het klimaat is ideaal, niet te warm, niet te vochtig, een echt aards paradijs !

Inderdaad, onze planters hadden niets anders te doen gehad dan hun verblijf tot in de puntjes in te richten. Hun dochter Micheline, bijgenaamd Ponette, een bruinharig meisje van zes jaar, was vooral opgetogen over dat verrukkelijk land.

■

Langs de zuiderzijde van het eiland strekten zich de klippen uit, doorboord met duizende openingen waarin de zee op en af deinde. Ponette hield ervan de spelonken te verkennen.. Ze had er zelfs een eigen woning gekozen en ingericht en bracht er ganse namiddagen door met haar vriendinnetjes Platneusje en Wistiti. Het waren kleine inlanders wiens namen, te ingewikkeld voor een Europese tong, spontaan door een toenaam vervangen werden. Neergehurkt in het « rotshuis » konden ze uren aan een stuk babbelen.

De voornaamste zorg van Ponette was haar kameraadjes te vertellen over het leven in « het land der blanken », alsook over de genoegens die de kinderen er beleven. Welke uitwerking hadden de sprookjesverhalen, de liederen en de kinderspelen op de verbeelding van deze kleine wilden, waarvan de voorouders kannibalen waren ? Dat is een mysterie, onbegrijpelijk voor grote mensen. Alles wat men kan zeggen, is dat de drie Robinsons met elkaar opperbest opschoten.. Zo goed, dat Micheline zich op zekere dag verleiden liet om aan Wistiti en Platneusje over Sint Niklaas te vertellen.

De grootste bekommernis van het kind was, dat het zich in een werelddeel bevond waar er weinig kans bestond, dat de brave Sint ooit zou rondrijden om beloningen uit te delen aan de brave kinderen.

— Je begrijpt, zei Ponette weemoedig, deze heilige houdt zeker niet van de warme landen. Hij moet een echte Winter hebben, de huilende wind, de koude, de sneeuw ..

— De sneeuw, vroeg Wistiti, wat is dat ?

— Welaan, iedereen weet toch wat sneeuw is ! Wat ben je dom ! De sneeuw is iets heel wit en zacht dat uit de hemel valt. Vandaag is de aarde er mee bedekt, men rolt er zich in, men maakt er bollen mee om naar mekaar te smijten, men bouwt sneeuwmannen zo groot als ik zelf en zet die een oude hoed op het hoofd men maakt er glijbanen op. En dan, 's anderdaags, verschijnt de zon en alle sneeuw is weg. Dan blijft ér alleen nog zwart slijk.

— O, dat is afschuwelijk, meende Platneusje.

— Jij weet niet wat je zegt ! De sneeuw is mooi. Overigens ze moet er zijn opdat er ook een Sint Niklaas zou zijn.

— Wat brengt Sint Niklaas ? vroeg Wistiti.

— Hij brengt precies wat je wenst, ofwel zulke schone dingen dat je onmiddellijk vergeet dat je andere gewenst had. Moest bijvoorbeeld deze streek niet te warm zijn voor Sint Niklaas, dan weet ik goed wat ik vragen zou dit jaar...

Het blanke meisje wenste een jongensspel (zo dit een spel kan genoemd worden) : zij wilde volstrekt een boog met pijlen hebben ! Natuurlijk hadden haar ouders gelachen toen zij dat wenste :

— Zie je dat musje ! Een boog en pijlen ! Waarom geen loden soldaten of een generaalskepi ? Wees tevreden met je poppen, juffertje !

Maar Ponette hield niet van poppen. Zij voelde zich geen gewoon schepseltje dat huismoedertje speelde naast de wieg, doch een brousseloopster, een jageres met een onfeilbare blik. Zij zag zichzelf met de pijlenkoker op de schouder, spiedend op meerkatten of wilde varkens. Een boog en pijlen !... Ha, waren ze maar niet zover verwijderd van de streken waar Sint Niklaas komt.

Gedwongen om altijd hetzelfde refreintje te horen, kwamen de twee vriendinnetjes er toe, zich een zeer statig en vrijgevig personage voor te stellen, dat hen prachtige geschenken zou brengen.

— Indien er een Sint Niklaas in Roupa-Méné was, zei Platneusje, dan zou hij zeker bruin zijn als wij, blootvoets gaan en onze taal spreken.

— Denk je ? vroeg Ponette verbaasd.

Achteraf mishaagde deze gedachte haar niet. Het voornaamste was niet dat de Sint deze of gene huidskleur had, maar wel dat hij zijn vrijgevigheid behield, dat hij zijn korf vol speelgoed droeg, en vooral dat hij de lieve Ponette de prachtige wapens brengen zou, waarvan zij droomde. Helaas, hoe kon men zulke hoop blijven koesteren in een werelddeel waar de seizoenen omgekeerd zijn, waar men bakt in Januari en het koud wordt in Juli ?

Allerheiligen was juist voorbij, een zonnige Allerheiligen, die door de plantages begroet werd met een uitbarsting van jonge bloesems. Maar de ouders van Ponette waren niet gerust.

— Wel, zei mevrouw Nohan tegen haar echtgenoot die van de gendarmeriepost terugkwam, wat nieuws ?

— Nogal slecht. Men verwacht moeilijkheden met de Kanakken, er valt opstand te vrezen !

— Mijn God ! Troebelen ! Zouden wij hier niet vertrekken ?

— Zover is 't nog niet, hernam mijnheer Nohan glimlachend Tot hiertoe wijst er niets op dat er voor ons moeilijkheden zouden oprijzen. Het, is waarschijnlijk dat ze op de oostelijke eilanden zullen losbreken, waar de inboorlingen niet onder onze rechtstreekse bescherming staan. Maar ik betwijfel of ze tot Roupa-Méné zullen doordringen.

— En indien het gevaar verscherpt ?

— Wees gerust, beste vrouw, dan breng ik je dadelijk naar Nouméa in de wagen van de post. Maar zover zijn wij nog niet, de hemel zij dank.

*

Een week verliep. De agitatie van de Kanakken uitte zich slechts door de vuren die ze op de toppen van hun bergen ontstaken en die men in de avond rood zag opflakkeren, van op de hoogvlakte van Roupa-Méné.

Midden November echter verliet een flotilje prauwen de zee-engte en verscheen voor de klippen. De planters zagen de boten opdagen, gevuld met beschilderde en brullende krijgers. De flotilje ontweek de kaap en richtte zich naar het oostelijk gedeelte van de archipel, ondanks de dreigende houding van de gendarmen. Weldra vernam men van de vluchtelingen dat de Kanakken de plantages op de eilandjes vernielden, de Papoea's opjoegen en de veestapel slachtten.

In een verre faktorij die door een Hindoe uitgebaat werd, hadden de rebellen volle kruiken houtalcohol gevonden. Zij hadden van deze gevaarlijke drank gedronken, wat een algemene waanzinnige roes voor gevolg had die een groot aantal ongelukken veroorzaakte : twee opperhoofden en een dertigtal manschappen werden blind. Deze onbegrijpelijke ramp verhoogde de furie nog. Op een van de geplunderde eilanden hadden de Kanakken hutten gebouwd, waar ze op een grote tovenaar wachtten die men gaan opzoeken was in een onbekend oord. Ongetwijfeld moest deze hen onthullen wat hen overkomen was en wat ze moesten doen.

Mijnheer Nohan was zich in de kleine baai gaan overtuigen of de motorboot, die tussen de koraalbanken verscholen lag in goede staat verkeerde. Op dit ogenblik landde aan het havenhoofd de brigadier van de gendarmerie met een tiental inlandse soldaten.

— Ha, heb je die bezetenen een bezoek gebracht ? Ik stel me voor dat ze toch kalmer geworden zijn ?

— Ze hebben opgehouden met branden en plunderen, maar ik ken deze schurken. Hun huidige kalmte voorspelt weinig goeds.

— Wat hebben ze geantwoord toen jij hen tot kalmte aanmaande ?

— Ze gaven mij de tijd niet om met hen te spreken. Nauwelijks had ik een voet aan wal gezet of drie Herkules wierpen zich op mij, lichtten mij op als een pak en gooiden mij onzacht op de bodem van mijn prauw. Daarop kregen mijn mannen schrik en wij zijn uit alle macht weggeroeid. Nog heb ik echter kunnen zien dat de Kanakken op hun lansen, die in de grond geplant waren, een zaagvis hebben gestoken. Ik weet wat dat betekent.

Mijnheer Nohan wist het ook. En hij legde het dezelfde avond aan zijn vrouw uit. Ponette was er bij, maar haar gedachten toefden elders.

— Iedere stam heeft twee totems, 't is te zeggen, twee verschillende dieren, zinnebeelden van de stam. Voor onze Kanakken is de struisvogel de totem van de vrede, de zaagvis is de totem van de oorlog.

NAAR AUSTRALIË...

— Ho, let op je woorden ! Je zuit Micheline schrik aanjagen.

In werkelijkheid luisterde Micheline niet eens. Zij keek achter haar vader naar de kalender aan de muur en zij spelde : 28 November...

« Mijn God, zei zij bij zichzelf, binnen een week is het de zesde December ! Wat zou ik op deze datum ongeduldig en overgelukkig zijn in Europa. Dit jaar zou ik niets anders te doen hebben dan een brief te schrijven aan de grote heilige : Alsjeblieft, Sint, daar ik braaf geweest ben, of bijna braaf, breng mij een boog en pijlen. Maar geen kleine boog, geen boog voor een baby; hij moet zo hoog zijn als ik. En de pijlen moeten goed recht zijn, met een mooie pluimenbaard en een inkeping achteraan om er de koord van de boog in te schuiven... »

Bij deze gedachte en omdat Sint Niklaas zich niet tot hier zou wagen, barstte het meisje in tranen uit.

— Je ziet ! riep mevrouw Nohan uit. Jij hebt de kleine bevreesd gemaakt met je vreselijke voorstellingen.

Men bracht het wenende meisje haastig naar bed.

— Moeder, zei Ponette alvorens in te slapen, ik zal binnen acht dagen nog veel treuriger zijn.

— Wat vertel je ?... Jij droomt beslist al !

De volgende dag, was Ponette in het « rotshuis », eens temeer in de weer om haar vriendinnetjes het fijne van het feest der feesten te beschrijven en dat maakte haar zwaarmoedig (kun je wel zien), toen in de verte Ballowi, de meestergrast der Papoea's opdaagde. Hij liep om er de adem bij te verliezen.

— Vlug ! vlug ! schreeuwde hij, het kleine blanke meisje moet bij vader en moeder weerkeren. En jullie, kleine bruine meisjes, keert onmiddellijk terug naar het dorp. Jullie ouders vertrekken deze avond nog naar de middenvallei.

Thuis vond Micheline iedereen zeer opgewonden. Men dreef de beesten binnen, mijnheer Nohan droeg een geweer op de schouder. De brigadier had reeds het hoofd verloren :

— Je moet naar Nouméa telegraferen, herhaalde hij;. Vraag dringend dat ze een torpedoboot zenden en een bataillon fuseliers. Zoniet, neem ik geen verdere verantwoordelijkheid meer.

— Kalmte, vriend, raadde mijnheer Nohan aan. Er is nog geen reden om zich zo op te winden. Waarover gaat het eigenlijk : de Kanakken zijn de grote zeeëngte overgestoken, ze zijn in oorlogsuitrusting ontscheept in Roupa Méné aan de westkust. Naar men mij zegde zijn het niet de gewone oppethoofden die hen aanvoeren, maar het is de oude tovenaar op wie wij geen vat hebben. Wij moeten volstrekt op onze hoede zijn, maar het is niet uitgesloten dat het binnen een paar uur opgelost is. Deze wilden zijn terzelfdertijd grote kinderen, slaven van hun eerste verbeelding. Het is best mogelijk dat ze zorgen in een andere opwelling naar hun eilanden weerkeren, die ze beter nooit verlaten hadden.

— Waarom zijn ze, denk je, naar Roupa-Méné gekomen ? vroeg mevrouw Nohan.

— Ik denk om een toverritus uit te voeren. Weet men dat eigenlijk ooit bij deze zonderlingen !

En werkelijk, de Kanakken bleven drie dagen op de hoogvlakte waar ze liederen brulden. De wind droeg soms de echo van hun woeste melodieën tot aan de plantages. Niemand had de tovenaar van nabij gezien. Hij verplaatste zich in een strohut die zijn volgelingen op de schouders droegen. Van ver zag deze er uit als een reuzensprinkhaan op de bergen.

Op de vijfde dag daalden enige krijgers in de bovenste vallei af en vermoordden er twee families Papoea's. Dan teisterde een brand het zuidelijk voorgebergte, drie dorpen moesten ontruimd worden.

Mijnheer Nohan had er genoeg van. Hij verklaarde dat, indien de toestand 's anderdaags niet normaal was, men Nouméa zou alarmeren. Terzelfdertijd liet hij de motorboot zo dicht mogelijk bij het huis brengen, op het strand dat door de gendarmen bewaakt werd. Ponette, onverschillig aan de algemene opschudding, was bij dag aan Ballowi toevertrouwd die zich met haar in de veranda ophield. Een hartelijke genegenheid verbond de kleine blanke met de robuste Papoea. Hij was nu bij de Nohan's in dienst, nadat hij meer dan twintig jaar hun voorgangers gediend had.

— Weet je wel, Ballowi, dat het vandaag de vierde December is ? En dat morgen alle kinderen van mijn land Sint Niklaas verwachten ?

Natuurlijk was deze naam en deze gebeurtenis aan de kleurling onbekend. Maar dit ras is zodanig op verteilingen en mysteries verlekkerd dat, zodra het meisje over de heilige der blanke kinderen gesproken had, Ballowi al dadelijk in de wolken verkeerde. Hij vergat het uur, de plaats, het dreigende gevaar.

Nochtans, op kleine afstand van het huis, naderde de storm.

Men hoorde geen enkele kreet die nacht, geen enkel vuurschot. Maar 's morgens was de gendarmerie-post verlaten. De Kanakken hadden alles verwoest wat er zich in bevond, ook het zendtoestel. Wat de ongelukkige gendarmen betrof, die waren in tee geworpen. Van nu af was het onmogelijk Nouméa nog te bereiken, de Nohan's moesten hun ontvluchtingsplan opgeven.

In zeven haasten barrikadeerde mijnheer Nohan de deuren en maakte zijn handmittrailleur schietensklaar. Toen wilde hij de arbeiders van zijn plantage onderrichtingen geven voor het nakende gevecht. Hij vond echter niemand anders meer dan Ballowi, al de anderen waren in de valleien gevlucht.

Het verlies van het uitzendtoestel had hen ontmoedigd. Van het ogenblik dat de blanken hun machine waarmee ze door de lucht konden spreken verloren waren, hadden de inboorlingen geen vertrouwen meer in hen.

In de verte roffelde de oorlogstrom der Kanakken, van uur tot uur naderde het rumoer. Onbewegelijk achter de versperde vensters verscholen, wachtten mijnheer en mevrouw Nohan angstig de gebeurtenissen af. Ponette zat kalm in een hoek. Zij zag zichzelf in Europa; zij herinnerde zich dat het de vijfde December was en dat het morgen, ha, morgen !...

De avond viel, zonder dat er een aanval plaats had. Alleen het kind sliep die nacht. De anderen bleven waakzaam en spiedden doorheen de duisternis. Het wilde gezang hield op, maar het zware tromgeroffel hield aan in de donkere nacht.

*

Toen zij de ogen opende, zei Micheline : « Vandaag is het de feestdag van Sint Niklaas ! Wat een geluk ! » Haar hartje bonsde er van.

Op een stoel naast het kleine bed was Ponette's moeder in slaap gevallen. Het kind wilde haar met een lieve zoen wekken, wanneer het uit de richting van de tuin een vreemde muziek hoorde naderen. Gedreven door een gevoel dat sterker was dan haar angst, stond Ponette zacht recht, en sloop naar de veranda.

Door een kijkgat zag ze een vreemde stoet uit het bos komen. Het waren gewapende wilden, van kop tot teen beschilderd. In hun midden bevond zich een draaghut, die voorzichtig door de dragers op de grond werd gezet. Ze ging open en, verbluft, zag Micheline Sint-Niklaas verschijnen !

Ja, ik verzeker het je : Sint Niklaas in hoogsteigen persoon ! Natuurlijk was hij bruin zoals dat in Australië paste en ook was hij blootvoets. Maar op het hoofd droeg hij een bisschoppelijke mijter; op zijn borst een soort kazuivel, waarop een indrukwekkende witte baard rustte. Sint Niklaas, zonder twijfel !... En wat droeg hij in zijn hand ?... Micheline geloofde haar ogen niet : een boog en pijlen !

Gelijk een aal wrong het kind zich door een nauwe opening naar buiten en zette het het op een lopen terwijl zij haar lang nachthemd omhoog hield. Tegengehouden op de grens van de tuin, bekeken de Kanakken en de tovenaar verwonderd de helle figuur die op hen kwam toegelopen.

Aan een der vensters stiet mijnheer Nohan een wanhopige kreet uit. Hij had zijn dochtertje herkend.

Ponette had ondertussen de afsluiting van de tuin bereikt. De blikken op haar gericht, verhieven de Kanakken hun knotsen.

Ponette geraakte tot op een pas van de stugge tovenaar.

— Dag, Sint Niklaas ! zei zij met haar fijne guitige stem. Ik wist wel dat je toch zoudt komen. En dat je mij zoudt meebrengen wat ik wenste... Wat een schone boog ! Welke mooie pijlen ! Bedankt ! bedankt uit ganser harte.

Zonder aarzelen stak zij de hand uit en nam de wapens van de wrede grijsaard. Dan gebeurde het wonder. De tovenaar liet begaan. Hij stond zijn boog en pijlen af, die de gelukkige Ponette tegen zich aandrukte. Zij breidde beide armen naar de krijgers uit, die onder de invloed van haar lieftalligheid kwamen. Zelfs op het bebaarde gezicht was er een spoor van een glimlach...

Toen hoorde men twee of drie vluggе zinnen. Er ontstond beweging. De tovenaar stapte in zijn draagstoel en de dragers hijsten hem op hun schouders. De geduchte troep begaf zich zeewaarts.

Een uur later verdwenen de oorlogsprauwen aan de horizon. De Nohan's drukten de kleine Ponette in hun armen. Waarom toch lachten en weenden haar ouders tegelijk ? Alles wat zich had voorgedaan leek het kind heel natuurlijk. Immers, Sint Niklaas was geweest ! Oh ! wat zou zij zich vermaken met zijn boog en pijlen !

DE VUURSCHOTELS

of het raadsel van de vliegende schijven

Ondanks al hun inspanningen komen Jess en zijn vrienden niet één keer op de plaats waar de vliegende schotel neerkwam. Hun rivalen waren reeds ter plaatse. Wat hebben ze ontdekt ?

Het punt, door Jess uitgekozen, is een reusachtige waterval. De drie vluchtelingen zullen wel verplicht zijn hier uit te stappen en hun prauw te dragen...

Nu hoeven we slechts te wachten !

Denk je dat we sterk genoeg zijn ?

Jess is zeker van zijn stuk. Hij geeft zijn vrienden bevel zich goed te verbergen...

Verberg jij je daar... jij hier... en jij ginds !

In de verte duikt de prauw op. Jess heeft zich niet vergist ! Eindelijk zal hij weerwraak kunnen nemen en meteen het laatste woord hebben...

Let op, chef, want de rivier is hier wild !

We zullen aan land gaan !

Ze dragen de kano op de schouders. Jess springt uit het struikgewas en staat plotseling voor hen...

Goeie dag, heren !

Jess bekijkt zijn tegenstanders...

Ondanks al jullie listen hebben jullie verloren !

Hou jullie koest, want bij de minste beweging komen er enkele geweren in beweging...

Met één sprong werpt hij zich op Snake en overmeestert hem...

Waar zijn de resten van de vliegende schotel? Vlug, geef hier !... Vlug !...

Snake barst in een schaterlach los !

Niets ! Tast me af, zoek in de kano... zoek overal... Ik zweer dat je niets zult vinden !

Waarom lieg je ? Je hebt een sekonde tijd om te antwoorden...

Met deze woorden komt de professor te voorschijn...

De zekerheid en de zelfbewustheid van de professor brengen Snake in de war.

Goed !... Ik geef toe dat er iets was...

(Wordt voortgezet.)

De avonturen van Kwik en Flupke

MUZIKALE OREN

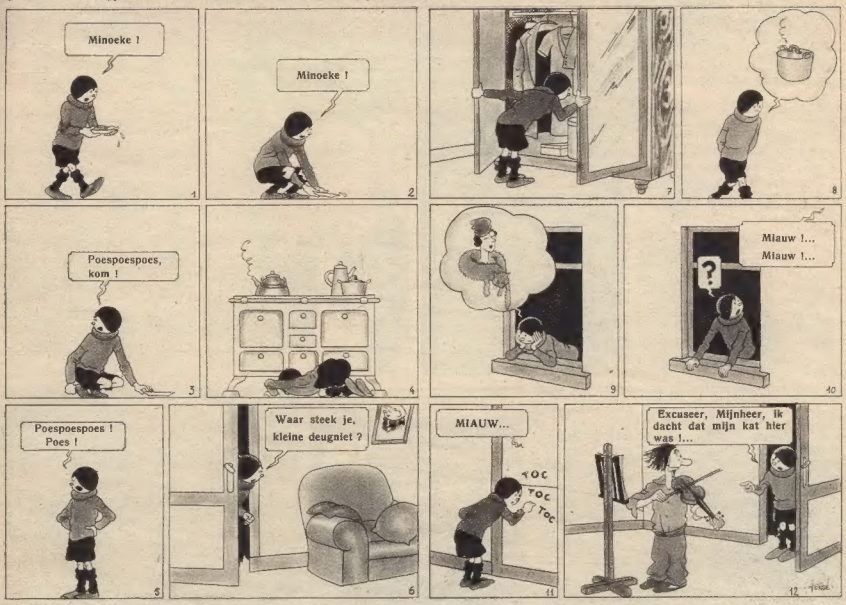

INDIEN JE ME SCHRIJFT...

gebruik dan het mooie briefpapier « KUIFJE » !

Verkrijgbaar in alle papierwinkels :

De doos ..... Frs. 22.—

De omslag ..... Frs. 6.60

EN JE KAMER...

behang je met het vrolijke behangpapier « KUIFJE », al de sympathieke en vertrouwde figuren uit je weekblad tref je er op aan.

Te koop bij alle behangers.

KUIFJE

IS HET LIJFBLAD VAN ALLE JONGENS EN MEISJES VAN 7 TOT 77 JAAR,

en wordt samengesteld en beheerd onder de leiding van de uitgever Raymond Leblanc, in de Lombaardstraat, 24, te Brussel. « Kuifje » wordt gedrukt door de Fa. Van Cortenbergh, in de Keizerstraat, 12, in dezelfde stad.

Alle rechten voor alle landen blijven voorbehouden.

DE GOEDE CHOCOLADE "Côte d'Or" PRESENTEERT JULLIE :

De Lotgevallen van Mijnheer Cotdor : HET SINT NIKLAASGESCHENK

Het GEHEIM van de GROTE PYRAMIDE

TEKST EN TEKENINGEN DOOR EDGARD-P. JACOBS

Mortimer kan zijn vijanden opsluiten en de kommissaris ophellen. Olrik verschijnt echter op het toneel. Hij bevrijdt zijn handlangers en steekt Mortimer mee langs een geheime gang. Op dit ogenblik daagt Kamal op; hij laat de wijk omsingelen...

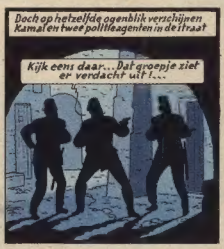

HEB JE HET EERSTE ZWAARDVISALBUM REEDS GEZIEN ?